

همچنین دریافته‌ام که هویت‌های قدرتمند پیرامون توانمندسازی و تعیین سرنوشت می‌توانند از افراط‌های استعمار و اشغال جان سالم به در ببرند. جنگ ۲۰ ساله افغانستان فقط یک تمرین نظامی نبود بلکه تلاشی اخلاقی توسط شمال جهانی برای ساختن نهادهایی به تصویر خود بود. هزینه آن تقریباً ۲۶۰ کانادایی و ۲۴۴۸ نظامی امریکایی و به طور شگفت‌انگیزی ۳۶۳ هزار غیرنظامی افغان کشته شدند. میلیاردها دلار خرج شد و ابرقدرت دیگری تحقیر شد. در پی مداخلات استعماری دو گام وجود داشت: اول توقع از افغان‌ها برای تقلید اروپا محور. در هنگام مواجهه با قدرتمندترین ارتش جهان از افغان‌ها انتظار می‌رفت که هنجارهای اشغالگران خود را بپذیرند. امریکا و متحدانش خود را دارای تمدن برتری می‌دانستند که شایسته تقلید است و با آزاد کردن افغان‌ها از دست طالبان به آنها لطف می‌کردند.

دوم یک هویت ترکیبی در افغانستان ایجاد شد که نه افغانی بود و نه امریکایی. یک دولت دست‌نشانده برای تحمیل هویتی به افغانستان توسط اشغالگر خارجی آنها برپا شد که برای شمال جهانی خوشایند باشد. امریکایی‌ها با استقرار یک دولت دست‌نشانده فاسد ملت‌سازی را براساس الگوی غربی خود دنبال کردند. این امر تکامل طبیعی نهادهای افغانستان را خنثی کرد و مانند کت و شلواری نامناسب به کشور زار می‌زد و عواقب مرگباری به همراه داشت. سرعت فرار اشرف غنی رئیس‌جمهور تحت حمایت ایالات متحده و سقوط حکومت اشغالی خیر از یک انتقال قابل توجه در افغانستان داد. طالبان با سهولت شگفت‌آوری وارد آن فضای انتقال شدند. اکثریت افغان‌ها مانند هر مردم اشغال شده می‌خواهند راه حل‌های خود را ایجاد کنند. به همین منظور آنها اغلب به کمک نیاز دارند؛ اما این کمک نباید اسلحه‌ای باشد که توسط یک ارتش خارجی به سمت آنها نشانه رفته است. افغانستان به همان جایی که ۲۰ سال پیش بود بازگردانده شده است و این مستلزم بازسازی روایت است زیرا زمانی که صدها هزار نفر کشته شده‌اند، نمی‌توانیم بگوییم ما در حال ترویج حقوق بشر هستیم. وضعیت پس از استعمار نشان می‌دهد که با از بین رفتن اشغالگران افغانستان حکومت طالبان اولین گام ناقص اما معتبر از یک روند طولانی انتقال است. این پروسه معتبرتر از پروسه تحمیل شده توسط اشغالگران است زیرا به جامعه افغانستان اجازه می‌دهد تا براساس شرایط خود تکامل یابد. استعمار مسیر یک ملت را تغییر می‌دهد. ساختارهای سیاسی، اقتصادی و اجتماعی که احتمالاً دچار وقفه می‌شوند برای پیشرفت افغانستان به مشارکت و سرمایه‌گذاری تجاری نیاز دارند، نه گلوله و بمب!